

Tineke en Liempdes Lourdes

Lily Hollanders en Eric Kolen

Ze woont in Liempde aan de Kloosterhof, een pand voor nog zelfstandig wonende senioren. Tineke van der Heijden-Schelle is ééentachtig jaar jong en scherp van geest. In de tuin staat sinds jaar en dag een Lourdesgrot.

(© Foto: Bureau Erasmus)

Zeg maar gerust dat Tineke de beheerder is van dit stukje klein religieus erfgoed. Dagelijks loopt ze de pakweg veertig meter naar de grot en kijkt ze of alles in orde is, verzorgt de planten en vernieuwt de kaarsjes. Een opvallend attribuut bij de grot is de Singer-trapnaaimachine!

Lange geschiedenis

De geschiedenis van de grot begint feitelijk al in 1887 wanneer bouwpastoor Albertus Raaijmakers de eerste steen legt voor het te bouwen St. Albertusklooster. Een jaar later betrekken de *Zusters van Liefde* het gloednieuwe klooster. Iets later, in 1891, krijgt moeder-overste Benedictine een bedrag van maar liefst vijftig gulden voor de bouw van een Lourdes- of Mariagrot. De zoveelste in Brabant, want sinds het wonder in Lourdes in 1858 is Maria ongemeen populair in voormalig katholiek Zuid-Nederland. Limburg en Brabant staan er zagezegd vol van. Zo ook in Liempde waar elk jaar op de feestdag van het *Heilig Hart van Jezus* een processie gehouden werd naar de Lourdesgrot in de tuin van het klooster.

Woekerende klimop

In 1985 verlaten de laatste zusters het klooster dat vervolgens een andere bestemming krijgt. Bij de aanleg van de nieuwe kloostertuin in 1987 wordt de Mariagrot opnieuw onderdeel van de tuin. De tijd gaat verder en met de Lourdesgrot gaat het minder voorspoedig! Het onderhoud laat te wensen over en met name de klimop ontnemt op zeker moment het zicht op de grot; zo overwoekerd is het cementen bouwsel. De stam van de klimop

doet zijn werk gestaag én grondig en de grote scheuren die hij aanricht, maken het in 2007 noodzakelijk de vijftig jaar oude struik te verwijderen.

Tineke van der Heijden

Het is tevens het tijdstip voor een groots restauratiekarwei. Door vrijwilligers uit deze dorpskern van de gemeente Bostel wordt de grot nagenoeg geheel ontmanteld en weer opgebouwd. Op 10 mei 2008 wordt de 'nieuwe' grot ingezegend. Voor de tweede keer dus en voorlopig lijkt het erop dat de grot goed en structureel onderhouden wordt. Inderdaad, door Tineke van der Heijden. Wat heeft ze dan met de Lourdesgrot? Wat drijft haar dagelijks naar dit bouwsel én waarom prijkt er een heuse Singer-trapnaaimachine bij de grot?

Van oudsher Mariafan

Tineke van der Heijden kwam in de Kloosterhof te wonen en zag tot haar verbazing achter in de tuin, tegen het kerkhof aan, een grote groene massa: de door de klimop overwoekerde nauwelijks zichtbare grot. Dat deed haar pijn, want altijd al had ze graag een Mariagrot of kapelleke in haar directe omgeving gezien. Niet zo vreemd: 'Ik ben van oudsher een Mariafan; dit heb ik meegekregen van ons moeder, die ook al helemaal weg was van Maria!' Ze begon toen maar zelf met het opknappen van de grot. Tineke: 'Ik plukte zelf met hulp van een paar mensen veel klimop weg en op enig moment zagen we de grot zelf. Die was helemaal op, viel bijna om. Ik vroeg twee jongens van een aannemer ernaar te kijken en die hebben me gelukkig goed geholpen.'

Flink geholpen

Dat Tineke een ronduit ondernemend type is blijkt uit het feit dat ze zelf naar de gemeente Bostel stapte met de vraag of er niet een subsidiepotje was om de grot te kunnen laten opknappen. Ze kreeg maar liefst € 3.000,- terwijl ook de bewoners van de Dorpsstraat € 900,- schonken. Het leidde tot de genoemde restauratie. Met als feestelijke apotheose de plechtige inzegening door pastoor Van der Sluis. Tineke straalt over haar hele gezicht als ze terugdenkt aan die zonnige dag in mei 2008. De beheerster: 'De stichting *Kèk Liemt* was er en de voorzitter, Arnold van den Broek, hield een mooie toespraak. Het Ouderenkoor zong een paar bekende Maria-liedjes en er was een hapje en een drankje. Prachtig allemaal!'

De toekomst van Maria

Het fenomeen Singer-trapnaaimachine blijft aandacht vragen. Tineke legt uit: 'Ik zocht iets om er kaarsjes op te zetten en een echte buitentafel had ik niet. De naaimachine stond vroeger bij mij in de tuin en daarom heb ik die bij de grot gezet. Ik kreeg van een aannemer een soort hardstenen plaat om er bovenop te leggen en een bevriende dorpsmid maakte een kastje waarin ik de kaarsjes zet, die er mooi kunnen blijven staan tot ze opgebrand zijn!' Desalniettemin maakt Tineke zich zorgen. Geld voor structureel onderhoud is er niet; zo klopte ze daarvoor bijvoorbeeld tevergeefs aan bij de gemeente. Gelukkig bleken leerlingen van de in Bostel gevestigde Sint Lucas - lang geleden bekend als de Schildersschool - bereid om de twee beelden opnieuw te schilderen. Zo ziet het beeld van Bernadette er weer goed uit, maar het staat wel altijd in weer en wind buiten en is onderhevig aan de elementen.

Graag bereid

Dat haar werk toch gewaardeerd wordt, blijkt uit het feit dat ze van de Rabobank een bedrag van € 1.500,- kreeg als blijk van waardering voor haar niet aflatende inzet voor de Liempdse Lourdesgrot. Mevrouw Tineke van der Heijden-Schelle woont aan de Kloosterhof 11, 5298 BW in Liempde, tel. (0411) 63 31 03. Ze is graag bereid belangstellenden haar verhaal te vertellen. En als je dan toch gaat, bezoek dan ook even het *monument voor het ongedoopte kind*. Het ligt pal achter de Lourdesgrot aan de andere kant van de haag tussen de grot en het parochiële kerkhof. Mochten lezers van De Roerom verhalen, herinneringen of anekdotes in deze geest hebben ... de redactie ontvangt ze graag!

Bron: www.liempdeinfo.nl en een audio-interview door Eric Kolen op 3 april 2013.